

λάβη τοῦ ἱεροῦ Ἀλεξάνδρου ἢ εἰκὼν, καίσα κατόπιν ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν· κατὰ λάθος ὁ τῆς εἰκόνας τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς τοῦ Μητροπάνου καὶ τῆς τοῦ Παύλου τὴν ζωγράφησιν διατάξας αὐτοκράτωρ ἐγγράφη Κωνσταντῖνος⁴⁸. εἰκά-
ζω ὅτι ἀνεστήλωσεν αὐτὰς ὁ Κωνσταντῖος.

340—341

27. ΠΑΥΛΟΣ Α' τὸ α'.

Προκειμένου λόγου περὶ Παύλου Α' τοῦ ὁμολογητοῦ, καθιχνόντως πλείονες στίχοι περὶ αὐτοῦ δεόν ἵνα γραφῶσιν, ὅπως γνωστοὶ γένωνται τοῖς ἀναγνώσταις οἱ λόγοι, εἴτινες μὲ κινουῖσιν εἰς διόρθωσιν, ὡς νομίζω, τῶν κειμένων χρονολογιῶν. Ἐν τῷ «βίῳ» τοῦ Παύλου, ἐκδοθέντι ὑπὸ Migne ἐν Patrologiae τόμῳ ΡΙΖ' στήλῃ 883—896, ὑπὸ Θεοφίλου Ἰωάννου ἱεροδιακόνου ἐν τοῖς «Ἀγιολογικοῖς αὐτοῦ Μνημείοις» καὶ ὑπ' ἐμοῦ πρότερον ἐν «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ», ὁ συγγραφεὺς ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου ὡς συνελθούσης τῇ γνώμῃ τῶν δύο βασιλέων, ἔνδεκα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ εὐσεβεστάτου πατρὸς αὐτῶν Κωνσταντῖνου, τρία δ' ἢ τέσσαρα ἔτη πρὸ ταύτης τῆς συνόδου ἀναφέρεται γενομένη (δηλ. τῷ 344 ἢ 345) ἢ ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ἐπιπήδησις τοῦ αἰρετικοῦ Μακεδονίου, ὀλίγω δὲ πρὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου συμβάντος ὁ φόνος Ἐρμογένους τοῦ στρατηλάτου ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους, πρὸ τούτου ἢ δευτέρα ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις τοῦ Παύλου, ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ σύνοδος, καὶ πρὸ ταύτης ἢ ἀπὸ Νικομηδείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταθέσις τοῦ Εὐσεβίου.

Ἐὰν ὑπάρχη βέβαιον ὅτι ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ σύνοδος ἐγένετο συγχρόνως τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ αὐτοῦ κυριακοῦ ὀκταγώνου, δηλαδὴ ἐν ὑπατείᾳ Μαρκέλλου καὶ Προβίνου, ἦν δὲ

48. Ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὴν σημείωσιν 41.

